

Børn bruger mediemusikken aktivt

Interview med Niels Brinck

af Erik Lyhne (Se noten)

Niels Brinck f. 1974

Mellerup Efterskole (musik linje),

musiklinje i gymnasiet

Rytmaskonservatorium på guitar samt sangundervisning i 2½ år
Producer og sangskriver. Har bl.a. skrevet titelmelodi til Anna Pihl
og vindingsangen til X Factor 2008.

Vinder af Det Danske Melodi Grand Prix 2009 med sangen "Believe
again"

Udgivelser i eget navn:

Brinck 2008/09

Børneudgivelser:

Synger med på Børnesangbogen 1984 (bog og CD) (forlaget
modtryk/forlaget Lyren) og har som 7 årig lavet 3 af sangene i
bogen. Disse sange er senere optrykt i flere andre børnesangbøger,
bl.a. Politikens lystige viser for børn bd. 5

Flying Superkids: Livet et skønt (2004) CD og DVD

Du vandt Melodi Grand Prix 2009 – hvordan tror du, at børn opfatter denne event?

Da jeg var barn, hørte vi både "Video Video" og "Kloden Drejer". Jeg husker stadigvæk tydeligt, hvordan jeg gav mig hen til Grand Prix sangene. Jeg husker også hvilken kjole Gry havde på, da hun vandt. Børn digter også videre på Grand Prix sangene. Vi sang "Kloden Drejer, håret vokser op på Gry". Men jeg havde også en fornemmelse af, at musikken ikke var helt fin nok. Men som barn lytter man bare ret fordomsfrit til det, det kommer fra medierne, og man synes, det er sjovt og underholdende og en leg, som man selv leger videre med.

Medierne fyldes med programmer som X Factor, MGP, Talent og Grand Prix?

Det er jo alle koncepter, hvor der er et konkurrenceelement. Musikken bliver underordnet dette element, og det hele bliver så fokuseret på at skulle vinde og have den rette fremtoning. Man kigger mere på de fejl, folk laver, end at musikken swinger. Jeg tænkte over det, da jeg stillede op i Grand Prix. Den vigtigste erfaring, jeg har gjort er, at der ikke findes rigtig eller forkert musik. Det handler om, at vi er forskellige og kan lide forskellige genrer. Men jeg er da med på, at Grand Prix er underholdning, og at det sælger "billetter".

Hvordan har mediemusikken påvirket dig?

Jeg er selv opdraget i et musikalsk miljø, hvor både min mor og hendes mand er musikere og musiklærere. Jeg fik f.eks. min første vabel som 2-3 årig, da jeg spillede bongotrommer en hel dag. Jeg begyndte også meget tidligt at spille trompet, men det droppede jeg senere og gik over til guitar. Jeg havde Sting hængende på væggen, og han var et stort forbillede for mig. Noget jeg også fik rigtig meget ud af som barn, var den pladesamling vi havde. Jeg satte pladerne på og sang med, og efterlignede måder at intonere og frasere på. Jeg lærte på den måde at udforske min sangstemme og bruge den. Det var tidens populærmusik, som jeg på den måde brugte i en aktiv proces. Det var f.eks. Toto, Sebastian, C.V. Jørgensen, Sting og Tina Turner.

På den måde tror jeg, at børn finder udveje og står derhjemme og synger med på sangene fra X Faktor og de andre programmer. Så det bliver en aktiv proces.

Du begyndte ret tidligt at lave sange selv?

Så længe jeg kan huske, har jeg haft små melodier kørende rundt i mit hoved. Jeg har lige nu over 5000 diktafonstumper med musikalske ideer på min computer. Da jeg var barn, kom melodierne og sangene tit til mig, når jeg skulle sove. Så tonsede musikken rundt i mit hoved. Det kunne både være noget af den musik, jeg havde hørt på plade eller i TV eller ting, jeg havde oplevet i min hverdag. På den måde blev oplevelserne omsat til melodi og ord. Man er ligesom i en form for et "tomrum", når man ligger og skal sove. Så kører sangen og musikken rundt. Det gør det stadigvæk for mig. F.eks. når jeg sidder på et fly, og tiden står stille, så kommer der tit gode ideer til sange.

Som barn digtede og sang jeg således meget om det, der skete. Jeg fik engang en stor drage af min mor, som hun havde haft med hjem fra Canada. Jeg var for lille til at bruge den, da jeg fik den. Jeg glædede mig meget til, at jeg kunne få lov til at flyve med den. Jeg kan huske min store lykke, da vi endelig kom til at flyve med den. Jeg kan også huske min store ulykke, da snoren knækkede og dragen fløj væk. Vi fandt den heldigvis igen. Den oplevelse blev til den sang, der hedder "Drageleg". På samme måde handler "Go'natsang" om det, jeg har oplevet i løbet af dagen, med at klatre i træer, blive uvenner med min bedste ven og glæde mig til at blive gode venner igen.

Der er en lige linje i mit liv, for det er stadigvæk den samme måde, hvorpå jeg bliver inspireret til at lave sange.

Da du var 9 år, var du med til at indsyngne en cd, og nogle af dine sange blev udgivet. Hvad betød det for dig?

Disse sange kom med i "Børnesangbogen", der udkom i 1984, og jeg var med til at indsyngne den CD, der fulgte med sangbogen. Det var en kæmpe oplevelse. Jeg husker, at jeg var den eneste dreng, der var med. Når man er 9 år, er det en feminin ting at synge. Derfor er det også godt, at drenge har mandlige sangere at se op til.

Når jeg tænker tilbage på det, blev jeg trukket helt ind i musikken. Det var en slidsom proces med mange timer i studiet, men det var lykkeligt for mig at synge så meget sammen med de andre børn. Det var et stærkt fællesskab. Det er det samme, man oplever ude i skolen, når man laver musicals. Det er oplevelser, der skiller sig ud, som man aldrig glemmer. Det lagrer sig for altid.

Musiklærervikar.

Jeg har også været musiklærervikar i folkeskolen. Det var svært med de korte forløb, jeg havde med børnene. Skulle jeg have længere forløb med børnene, ville jeg lege musikken ind. Jeg synes, at lærerens opgave er at give plads til, at børnene kan udfolde sig på en tryk måde. Når man synger, bliver man sårbar, og det er vigtigt, at læreren skaber plads og trygge rammer til denne udfoldelse. Jeg husker selv, hvordan sange kunne påvirke mig. Hver gang jeg hørte Shubidua-sangen "Hvalen Valborg", begyndte jeg at græde. Når vi i skolen sang Per Borgstens sang "Jeg er ked af det" om marsvinet, der dør, fik vi stort set alle tårer i øjnene. Man skal kunne være følsom og sårbar uden at blive trådt på. Derfor er det sociale miljø også af afgørende betydning i musikundervisningen.

Musikken kan bruges til at give et stærkt fællesskab. Det er lidt det samme, når man spiller fodbold, men der er man imod nogen. Det er man ikke i musik.

Når man spiller sammen, handler det også om at lære børnene at lytte. Det er mindst lige så vigtigt som at spille. Det gælder også om at give plads til de børn, der kan og vil mere. Vi skal have janteloven væk.

Men at blive en god musiker er det ikke også hårdt arbejde og disciplin?

Jeg har altid været vant til at øve mig. I gymnasiet øvede jeg tit 4 timer om dagen. Man bliver ikke dygtig uden at øve sig. Det gælder

også for børn. Da jeg begyndte på konservatoriet, var det ligesom, at musikken blev sat i bås. Det var facitlistemusik. Da jeg havde gået der i to år, mistede jeg lysten til det. Jeg gad ikke engang tage min egen guitar og mine pedaler med til sidst. Denne oplevelse gjorde, at jeg fangede sangen igen og dyrkede den. Nu betragter jeg mig selv som sanger.

Derfor handler det efter min mening også om, at børn skal have mulighederne åbne i deres musikalske udfoldelser. Man skal give dem mulighed for at være i et udviklende og inspirerende miljø. Der skal være plads til at kunne bruge fantasien og sprænge rammerne, så man kan holde det kreative og legende ved lige.

Note

Erik Lyhne: Når man indhentes af fortiden.

Niels Brinck vandt for nylig det danske MGP og det satte minderne i gang hos mig.

I 1984 var jeg med til at lave "Børnesangbogen", hvor vi som noget nyt havde børns egne sange i fokus. Niels har tre sange med i bogen, og han sang med på den cd vi lavede sammen med bogen.

Bogen havde 25 års jubilæum dagen efter at Niels vandt MGP. Sangbog og cd er senere blevet solgt i over 15.000 eksemplarer. Niels husker stadigvæk tydeligt den proces og det sammenhold, vi havde med børn og musikere dengang.

Det er oplevelser, der har lagret sig. Det bekræfter mig igen og igen i det vigtige i at arbejde med musik og give alle børn stjernestunder med vores fag.

Tilbage til toppen

